

Innspill til høring på avskogingsforordningen

Våre innspill

Behovet for å innlemme avskogingsforordningen

Norsk skogindustri eksporterer en ganske stor andel av sine produkter. I tillegg er det handel med tømmer over landegrensene.

- WoodWorks! mener det er viktig å innlemme avskogingsforordningen for å sikre lik konkurranse og adgang til markedene for norske produkter fra tre og handel med tømmer. Vi må «feie for egen dør» når vi ønsker å sette krav til andre. Men vi mener det er store utfordringer med det foreslåtte systemet, som vi vil gi noen kommentarer til under.

Omdisponering av skogarealer til jordbruksformål er internasjonalt den største årsaken til avskoging. I Norge er dette også en viktig årsak, samtidig som omdisponering til andre formål også utgjør en stor andel, som dessuten fører til en mer varig avskoging.

- WoodWorks! mener det bør være strenge regler for omdisponering av skogareal, men at det burde være åpning for å omdisponere til høyproduktive jordbruksformål og viktige samfunnsformål, etter en grundig vurdering. Den store omdisponeringa vi har hatt i mange år til ofte ekstensive beiter er imidlertid svært uheldig med tanke på klima, naturmangfold og ressursproduksjon, og bør stoppes. Slik omdisponeringa har i høy grad vært stimulert av feilslåtte tilskuddsordninger i jordbruket.

Vi kan se at det er krevende å avklare hva som er «aktverdige» omdisponeringsgrunner, slik at det derfor er enklere helt å fjerne muligheten for omdisponering. Men dette gir ingen fleksibilitet. Vi har et mål om økt sjølforsyning av mat, der noe fornuftig omdisponering kan være godt begrunnet.

Vi vil i tillegg peke på at utmarksbeite med tunge husdyr også fører til skade på skog. Dette stimuleres også i stor grad av feilslåtte tilskuddsordninger i jordbruket. Dette har relevans til denne formuleringen i høringsnotatet s. 19 (vår understreking): «Jordbruk skal, ifølge veiledningsdokumentet, likevel ikke anses som den dominerende arealbruken ved for eksempel småskala produksjon av andre produkter, og tidvis omfattende eller tidvis småskala beite i skog, så lenge produksjonen og relaterte aktiviteter ikke har skadelig effekt på skogen.»

Hogstflater med planlagt foryngelse er ikke å regne som avskoging.

- WoodWorks! mener det er sjølsagt at foryngelsesfelt ikke er å regne som avskoging, men samtidig er det en viktig og helt grunnleggende avklaring. Det bør imidlertid være klare regler for og kontroll av at arealene faktisk forynges.

Skogforringelse

Det er avgjørende at forståelsen av skogkategoriene (primary forest/urskog, naturlig forynget skog, plantet skog og plantasjeskog) og omlegging mellom dem tolkes mest mulig likt for alle land. Potensielt vil veldig store arealer tas ut av skogproduksjon hvis Norge har en annen

tolkning av hva som ligger i skogkategoriene og hva som er omlegging mellom dem, enn andre land. Vi har fortsatt mye naturskog / naturlig forynget skog, i motsetning til de fleste andre europeiske land. Det har derfor stor betydning for Norge hvordan «skogforringelse» tolkes.

Primary forest mener vi har fått en riktig oversettelse/definisjon i notatet; urskog. Det er lite aktuelt å hogge tømmer i urskog, slik at dette er en uproblematisk kategori.

- WoodWorks! er av den klare oppfattelsen at primary forest skal forstås som urskog, ut fra beskrivelsen «... where there are no clearly visible indications of human activity and the ecological processes are not significantly disturbed». Vi er altså enige i den tolkningen departementene har gjort.
- Vi er enige med departementenes vurdering, at vårt skogbruk ikke omformer naturlig forynget skog til plantasjeskog, ut fra den definisjonen som er gitt for plantasjeskog, som vi også mener er riktig. I Norge har vi ikke plantasjeskog, og vil med dagens regelverk og praksis i enda mindre grad få det framover, siden det kommer opp mange arter, og plantet skog og naturlig forynget skog står om hverandre på foryngelsesfeltene. Begrepet «normalskog» er godt.

I notatet står det: «Når det gjelder relevante produkter som inneholder eller er laget ved bruk av tre, innebærer kravet om at produktet skal være avskogingsfri at treet er høstet fra skogen uten å forårsake «skogforringelse» etter 31. desember 2020, jf. artikkel 2 nr. 13 bokstav b».

- WoodWorks! kan ikke se at det er mulig å håndheve virkning på areal der det er hogd tømmer såpass langt tilbake i tid som 2020. Vi har dessuten ingen sporing som gjør at vi kan finne fram til de aktuelle arealene tilbake i tid.

Ansvarlige myndigheter

- WoodWorks! mener det er riktig at Landbruksdirektoratet er ansvarlig myndighet i saker som gjelder de relevante råvarene tre og storfe og relevante produkter av tre og storfe, som har opprinnelse i Norge, slik det er lagt opp til.

Administrative kostnader

Det står i notatet: «Ved gjennomføring av avskogingsforordningen i norsk rett, vil Miljødirektoratet ha et behov for 7 årsverk og Landbruksdirektoratet et behov for 8 årsverk.»

- WoodWorks! mener gjennomføring av avskogingsforordningen også vil føre til betydelig behov for økt arbeidsinnsats og kompetansebehov hos statsforvaltere og i kommunene, for ikke å snakke om i næringslivet.

Sporing og dokumentasjon

Det er nær sagt umulig å spore råstoffopprinnelsen for en del treprodukter som er framstilt fra mange kilder/restråstoff. Det bør være tilstrekkelig å ha kontroll på første ledd, skogbruket, og rundtømmer fram til industrien.

Det kreves svært store lager av data for å kunne oppnå den grad av sporing og dokumentasjon det legges opp til. Dette vil kreve utbygging av datalagre, som krever både mye (skog)areal og energi.

- WoodWorks! mener systemet for sporing som er skissert er total unødvendig og urealistisk å kunne gjennomføre, til og med i Norge, som er godt organisert og relativt

digitalisert. Det bør være nok å vite at skogen i et visst område drives avskogingsfritt. Det mest detaljerte nivået man bør legge seg på, er å spore tømmerstokken og ikke videre sporing av oppdelt tømmer ol. (restråstoff) fra tømmerstokker.